

дълни портрети. Явили се голъми майстори на портретното изкуство. Такива били: въ Италия — Рафаело и Тициано, въ Испания — Веласкесъ, въ Фландрия — Рюбенсъ и Ванъ Дайкъ, въ Холандия — Рембрандъ, въ Германия — Дюреръ и Холбайнъ, въ Англия — Гейнзбъро и др.

Между най-хубавитъ портрети отъ фламандца Ванъ Дайкъ е тоя, що представя *тритъ деца на английския кралъ Карла I* съ едно голъмо куче. Тъ сж се наредили; едното гали кучето, а то го гледа, малко примижало; другото си държи свилената рокличка, а третото — бебе — държи ябълка (зада го изравни малко по ръстъ съ другитъ две, художникътъ го е сложилъ на по-високо). Задъ завесата се вижда градина, а на пода е постланъ килимъ. Децата сж изобразени много живо. Очичкитъ имъ свѣтятъ, кожата имъ е гладка и мека, тъ сякашъ ще проговорятъ. И всъкога е тъй съ хубавия портретъ: струва ни се, че говоримъ съ изписания човѣкъ; разбираме го, добъръ ли е, или лошъ; струва ни се, че го знаемъ, що мисли; досѣщаме се, дали му е добре, или зле.

Да погледнемъ *портрета на болярина-полякъ* отъ прочутия холандски живописецъ Рембрандъ. Изображениятъ благородникъ

ни гледа важно и замислено подъ оная висока шапка. Той е на срѣдна възраст, храбъръ и честенъ е, упоритъ е; каквото рече — ще го свърши. Па добре му сж изписани и дрехитъ: познава се, кое е кожа, кое — сукно, кое — златно украшение.

Да видимъ сега картината *Момче* отъ англичанина Гейнсбъро. Отъ портрета ни гледа съ умни очи смѣлъ юноша, който си е сложилъ съ хубаво движение лъвицата на кръста, а съ дъсницата си държи скромно голъмата шапка съ перо. Дрехитъ му сж отъ коприна, съ дантели на яката и надъ киткитъ. Момчето стои свободно и самоувѣрено. Драго ти е да го гледашъ.

Портрети на възрастни хора се пишатъ по-лесно, отколкото на деца. Портретътъ не е портретъ, ако не *прилича*, ако не познаешъ отведнажъ, кой е изписанъ на него. А децата се трудно уприличаватъ. Нѣмецътъ Максъ Обермайеръ е изобразилъ едно *русокомо момченце*, което си стои въ стаята и се усмихва. То си мисли нѣщо хубаво, съ ржде въ джебоветъ. На пода се вижда играчката му — единъ слонъ. Другъ живописецъ — Жанковски — е изписалъ *момиченце*, което гледа умислено нѣкъде надалечъ. Очитъ му сж много живи.

Ловятъ риба

Силуетъ отъ Аделе Вайлеръ